

הגדה של פסח לשעת חרום

באותיות גדולות נכתבו החלקים החיוניים
באותיות קטנות יותר, צוינו החלקים שיש להוסיף כאשר יש יותר זמן
שתיית הכוסות ואכילת המצה – בהסבה.

קִדְשׁ

בפסח שחל בשבת מתחיל כאן.

ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

בפסח שחל בחול מתחיל כאן.

סברי מרנן ורפגן ורבותי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו. ותתן לנו יהוה אלהינו בְּאַהֲבָה (לשבת:
שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים
לששון (לשבת: את יום השבת הזה ו) את יום חג

המצות הזה זמן חרותנו (לשבת: בְּאַהֲבָה) מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת
ואותנו קדשת מכל העמים. (לשבת: וישבת)
ומועדי קדשך (לשבת: בְּאַהֲבָה וברצון) בשמחה
ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יהוה מקדש
(לשבת: השבת ו) ישראל והזמנים:

במוצאי שבת מוסיפים נר והבדלה לפני ברכת שהחיינו.
לכוון בברכת שהחיינו על כל מצוות הלילה הזה.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

במוצאי שבת מוסיפים נר והבדלה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין
קדש לחל בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין
יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת
ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך: ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לקדש:
שונה כוס קידוש, שהוא כוס ראשון.

בַּרְפָּס אם יש לו זמן, ישול ידיו (בלא ברכה), יטבל הכרפס במי מלח, יברך ויאכל פחות מכזית

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה:

אומר עיקר ההגדה בקיצור.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועבשו
קרבתנו המקום לעבודתו.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הִיא אוֹמֵר, כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלוֹשָׁה דְּבָרִים
אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, ואלו הן: פסח. מצה. ומרור:
פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית
המקדש היה קיים על שום מה.

על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי
אבותינו במצרים. שנאמר, ואמרתי זבח פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל
ויקד העם וישתחוו:

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה.

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו
להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא וגאֵלם. שנאמר,

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות.

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה. הלילה
הזה פלו מצה: שבכל הלילות אנו אוכלין
שאר ירקות. הלילה הזה (פלו) מרור: שבכל
הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת.
הלילה הזה שתי פעמים: שבכל הלילות אנו
אוכלין בין יושבין ובין מסבין. הלילה הזה
כלנו מסבין:

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יהוה
אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו
ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו
לפרעה במצרים. ואפלו כלנו חכמים, כלנו נבונים,
כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר
ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים
הרי זה משבח:

וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֶגֶת מִצּוֹת כִּי לֹא חֻמֵּץ כִּי גֹרֶשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכִלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם:

מְרֹר זֶה שְׂאֵנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁמֶרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חֵי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרַיִם. שְׁנֵאֲמַר, וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בַּפֶּרֶךְ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מֵהָלָל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגִבֵּה לְשִׁבְתָּ: הַמְּשַׁפִּיל לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעַפֵּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּיָהּ:

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: הִיתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הֵיכָן רָאָה וַיִּנָּס, הִיֶּרֶדֶן יֹסֵב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנִי צֵאן: מִה לֵךְ הֵיכָן כִּי תִנּוּס, הִיֶּרֶדֶן תִּסָּב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנִי צֵאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּר אָגַם מִיָּם, חֲלַמִּישׁ לִמְעֵינוּ מִיָּם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְהַגִּיעֵנוּ הַלִּילָה הַזֶּה לְאַכְלֹכָנוּ מִצָּה וּמְרֹר. כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וּלְרַגְלִים אַחֲרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ, וְשָׂשִׁים בַּעֲבוּדָתְךָ, וְנֹאכֵל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים (בְּמוֹצָ"שׁ אוֹמְרִים: מִן הַפִּסְחִים וּמִן הַזִּבְחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחֶךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹתֵה כּוֹס שְׁנִייה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

רְחֻצָּה נוֹטְלִים יְדֵיִם. אִם מִתְכוּן לֵאכּוֹל שְׁנֵי כֻזִּיתִים, מְבָרָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

מְבָרָךְ "הַמוֹצִיא" וְ"עַל אֲכִילַת מִצָּה", מִתְכוּן לְמִצְוֹת אֲכִילַת מִצָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה:

בּוֹעֵץ וְאוֹכֵל מִן הַמִּצָּה לַפְחוֹת כֻזִּית, רְצוּי שְׁנֵי כֻזִּיתִים.

מְרֹר מְבָרָךְ וְאוֹכֵל כֻזִּית מְרֹר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרֹר:

בוֹרֶךְ לֹקֵחַ כֻזִּית מִהַמִּצָּה הַתַּחְתּוֹנָה, וְכֻזִּית מְרֹר, כּוֹרֵכֶם יַחַד, אוֹמֵר "זִכְרָנוּ..." וְאוֹכְלִים.

זִכְרֵנוּ לְמִקְדָּשׁ כְּהִלָּל. כֵּן עָשָׂה הַלֵּל. בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קוֹס, הָיָה בּוֹרֶךְ פֶּסַח מִצָּה וּמְרֹר וְאוֹכֵל בִּיחָד, לְקוֹס מִהַ שְׁנֵאֲמַר עַל מִצְוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֵהוּ:

צִפּוֹן אוֹכֵל בַּהֲסָבָה כֻזִּית מִן הָאֲפִיקוֹמֶן. אֲכִילַת הָאֲפִיקוֹמֶן, וְכֵן אֲמִירַת הַהֵלֵל – לִפְנֵי חֲצוֹת.

בְּרֶכֶךְ מוֹזֵג כּוֹס שְׁלִישִׁי, וּמְבָרָךְ בְּרַכַּת הַמּוֹזֵג עַל הַכּוֹס. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כַּחֲלָמִים. אִזּוּ יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנוֹ רִנָּה, אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִגְב. הַזִּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֶּרַע. בֹּא יְבֹא בְּרִנָּה. נִשָּׂא אֲלִמְתּוֹ:

אִם יֵשׁ שְׁלוֹשָׁה, מוֹמִנִים:

רַבּוֹתֵי נִבְרָךְ.

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרִשּׁוֹת מְרִנָּה וְרִבְנָה וְרַבּוֹתֵי נִבְרָךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכֻלָּנוּ מִשְׁלוֹ:

בְּרוּךְ (בַּעֲשֵׂרָה: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכֻלָּנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטּוֹבוֹ חֲיִינוּ: בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הִנֵּן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ, בַּחֵן בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים. הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבִטּוֹבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֲסֵד לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵד לָנוּ מִזֵּן לְעוֹלָם וָעֶד. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָנֶס לְכָל וּמִטֵּיב לְכָל וּמִכִּין מִזֵּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא (כְּאֲמוֹר פּוֹתֵחַ אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן). בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הִנֵּן אֶת הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁנִּחַלְתָּ
לְאַבֹּתֵינוּ, אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל
שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמִּדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל
אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֵן וּמִפְרִנֶּס אוֹתָנוּ תָּמִיד,
בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּפְתּוּב, וְאֲכִילַת וּשְׂבָעָתָה,
וּבִרְכַּת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאֶרֶץ וְעַל
הַמִּזֶּזֶן:

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבֵּית
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ,
אֲבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְנֵנוּ, פְּרִנְסֵנוּ, וְכַלְכְּלֵנוּ, וְהַרְוִיחֵנוּ,
וְהַרְחוּךְ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִהֵרָה מִכָּל צְרוּתֵינוּ.
וְנָא, אֵל תַּעֲרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתָּנָה
בְּשָׁר וָדָם, וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאֲתָם, כִּי אִם לִידֵי
הַמְּלָאָה, הַפְּתוּחָה, הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֲבָה, שְׁלֹא
נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת אומרים: רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי
יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשַׁבָּת בּוֹ וּלְנוּחַ בּוֹ
בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, וּבִרְצוֹנְךָ הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ, וְהִרְאֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבִבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדֻשֶׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמּוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ,
וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּרֵנוּ
וַיִּפְקְדוּנֵנוּ, וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוּ מִשִּׁית בֶּן
דָּוִד עַבְדְּךָ, וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשֶׁךָ, וַיִּזְכְּרוּ
כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפַלִּיטָה, לְטוֹבָה,
לְחַן וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם,
בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם

עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל (מִלֶּךְ)
חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ובנה ירושלים עִיר הַקְדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל,
אֲבִינוּ, מַלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ,
יוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שְׂבַכְל
יוֹם וַיּוֹם הוּא הַיְטִיב הוּא מְטִיב הוּא יַיְטִיב
לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד,
לְחַן וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה,
בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה, נַחֲמָה, פְּרִנְסָה וְכַלְכָּלָה, וּרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל
יִחְסְרֵנוּ:

שותה כוס שלישית.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:
אִם יֵשׁ לוֹ זְמַן, אֹמֵר הַהֵלֵל לִפְנֵי כוֹס רְבִיעִית. אִם אֵין לוֹ זְמַן,
יִשְׁתֶּה כוֹס רְבִיעִית עֲכָשִׁי, וַיִּבְרַךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה.

הלל

לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ
עַל אֲמַתְךָ: לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה נָא אֱלֹהֵיהֶם:
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזֻנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף לָהֶם
וְלֹא יִרְחֻקוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּ, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגָרוֹנִם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר בּוֹטַח
בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּן הוּא: בֵּית
אֱהֲרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּן הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוּ
בִּיהוָה, עֲזָרָם וּמַגֵּן הוּא:

יְהוָה זָכְרֵנוּ יִבְרַךְ, יִבְרַךְ אֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִבְרַךְ אֵת
בֵּית אֱהֲרֹן: יִבְרַךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים:
יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם
לִיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה, וְהָאֶרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הִמָּתִים יִהְיוּ לָנוּ, וְלֹא כָּל יְרֵדֵי
דוֹמָה: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, מַעֲרַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:
אֲהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֵת קוֹלִי תַחֲנוּנִי: כִּי הִטָּה אֲזִנִּי
לִי וּבִימִי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבִלֵי מוֹת, וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל
מִצָּאוּנִי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא, אָנָּה
יְהוָה מִלְטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם:
שֹׁמֵר פִּתְּאִים יְהוָה, דְּלוּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי
לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת,
אֵת עֵינִי מִן דְּמָעָה, אֵת רַגְלִי מִדָּחִי: אֲתַהַלֵּךְ לִפְנֵי
יְהוָה, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי
מֵאֵד: אֲנִי אֶמְרָתִי כַחֲפוֹז, כָּל הָאָדָם כִּזְבוּ:

מה אשיב ליהוה, כל תגמולוהי עלי: כוס ישועות
אשא, ובשם יהוה אקרא: נדרי ליהוה אשלם, נגדה
נא לכל עמו: יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: אנה
יהוה בי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת
למסרי: לך אֶזְבַּח זֶבַח תודה, ובשם יהוה אקרא:
נדרי ליהוה אשלם, נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית
יהוה, בתוככי ירושלים, הללויה:

הללו את יהוה כל גוים, שבחוהו כל האמים: כי גבר
עלינו חסדו, ואמת יהוה לעולם, הללויה:

הודו ליהוה בי טוב
יאמר נא ישראל
יאמרו נא בית אהרן
יאמרו נא יראי יהוה

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה: יהוה לי לא
איכא מה יעשה לי אדם: יהוה לי בעזרי, ואני אראה
בשנאי: טוב לחסות ביהוה, מבטח באדם: טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני, בשם יהוה
כי אמילם: סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אמילם:
סבוני כדברים דעכו באש קוצים, בשם יהוה כי אמילם:
דחה דחיתני לנפל, ויהוה עזרני: עזי וזמרת יה, ויהי
לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים, ימין
יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה
חיל: לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה: יסר יסרני
יה, ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם
אודה יה: זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו:

אודך בי עניתני, ותהי לי לישועה: אודך בי עניתני,
ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים, היתה לראש
פנה: אבן מאסו הבונים, היתה לראש פנה: מאת יהוה
היתה זאת, היא נפלאות בעינינו: מאת יהוה היתה
זאת, היא נפלאות בעינינו: זה היום עשה יהוה, נגילה
ונשמחה בו: זה היום עשה יהוה, נגילה ונשמחה בו:

אנא יהוה הושיעה נא: אנא יהוה הושיעה נא:
אנא יהוה הצליחה נא: אנא יהוה הצליחה נא:

ברוך ה'בא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה: ברוך
ה'בא בשם יהוה, ברכנוכם מבית יהוה: אל יהוה ויאיר
לנו, אסרו חג בעבתים, עד קרנות המזבח: אל יהוה
ויאיר לנו, אסרו חג בעבתים, עד קרנות המזבח: אלי
אתה ואודך, אלהי ארוממך: אלי אתה ואודך, אלהי
ארוממך: הודו ליהוה בי טוב, כי לעולם חסדו: הודו
ליהוה בי טוב, כי לעולם חסדו:

הודו ליהוה בי טוב
הודו לאלהי האלהים
הודו לאדני האדנים
לעשה נפלאות גדולות לבדו
לעשה השמים בתבונה
לרזקע הארץ על המים

לעשה אורים גדלים
את השמש לממשלת ביום
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה: כי לעולם חסדו:
למכה מצרים בבכוריהם
ויוצא ישראל מתוכם
ביד חזקה ובזרוע נטויה
לגזר ים סוף לגזרים
והעביר ישראל בתוכו
ונער פרעה וחילו בים סוף
למוליד עמו במדבר
למכה מלכים גדלים
ויהרג מלכים אדירים
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שבשפלנו זכר לנו
ויפרקנו מצרינו
נתן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו, ורוח
כל בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד. מן העולם
ועד העולם אתה אל. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת
צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.
אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון
כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהיג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים. ויהוה ער, הנה לא ינום ולא
ישן, המעורר ישנים, והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים
והמתיר אסורים, והסומך נופלים, והזוקק כפופים,
והמפענח נעלמים. ולך לברך אנחנו מודים. ואלו,
פינו מלא שירה בים, ולשוננו רנה כהמון גליל,
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש
וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות
כאילות. אין אנחנו מספיקים להודות לך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו, ולברך את שמך מלכנו על אחת
מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות
נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. מלפנים
ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו,
ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו, ומחליים רעים ורבים ונאמנים דליתנו. עד
הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך יהוה אלהינו
ואל תשנו יהוה אלהינו לנצח.

על בן אברים שפלגת בנו, ורוח ונשמה שנפחת
באפנו, ולשון אשר שמת בפינו, הן הם יודו ויברכו

וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו
וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי כל פה לך יודה,
וכל לשון לך תשבוע, וכל עין לך תצפה, וכל ברך
לך תברע, וכל קומה לפניך תשתחוה. וכל הלכות
ייראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך. כדבר שכתוב,
כל עצמתי תאמרנה יהוה מי כמוך. מציל אני מחזק
ממנו ועני ואביון מגולו. שועת עניים אתה תשמע
צעקת הדל תקשיב ותושיע. מי ידמה לך ומי ישוה
לך ומי יערך לך. האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון קונה שמים וארץ: נהללך ונשבחך ונפאריך
ונברך את שם קדשך. באמור, לדוד, ברכי נפשי
את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:

האל בתעצמות עזך, הגדול בכבוד שמך, הגבור
לנצח והנורא בנוראותיך. המלך היושב על כסא רם
ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב, רננו צדיקים
ביהוה לישרים נאווה תהלה: בפי ישרים תתרום:
ובשפתי צדיקים תתברך: ובלשון חסידים תתקדש:
ובקרוב קדושים תתהלל:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל דור ודור, שכן חובת כל היצורים,
לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, להודות להלל
לשבח לפאר לרומם להדר לנצח לברך לעלה ולקלס
על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך
משיחך:

ובכן, ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו. שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה
נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות.

ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, ומעולם ועד
עולם אתה אל:

יהללוך יהוה אלהינו כל מעשיך, וחסידים צדיקים
עושי רצונך, וכל עמך בית ישראל, ברנה יודו ויברכו
וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו
וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות
ולשמך נאה לומר, כי מעולם ועד עולם אתה אל:
ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות:

שותה כוס רביעית ומברך ברכה אחרונה.

יש נוהגים שלא לברך "הגפן" על כוס זו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן
ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה ועל ארץ
חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו
לאכל מפריה ולשבוע מטובה. רחם נא יהוה
אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך
ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך.
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו
והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה
ונשבוע מטובה ונברך עליה בקדשה ובטהרה.
(בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו
ביום חג המצות הזה. כי אתה יהוה טוב ומטיב
לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן: ברוך
אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן (בא"י: גפנה):